

Prolog – Det Skjulte Rige – april 2026 – Genskabt

Handelsmanden krøb hen ad jorden. Bag ham fulgte en mindre hær af grønklædte elverkrigere. Brune blade og jord klæbede til hans svedige og blodige ansigt. ”Nåde!” stønnede han.

En fod, i en brun læderstøvle, trådte på hans ryg, og presse hans overkrop ned i jorden så han ikke kunne kravle længere. ”Hertil og ikke længere” sagde den barske elvermand. Elverne dannede en ring omkring ham. Flere holdt stålklinger imod handelsmandens ansigt.

”Du er færdig!” Hvæsedde Rimonius hidsigt imellem sine tænder.

Hun gik på knæ, så hun nemmere kunne se Herbis forpinte ansigt.

”Du har hældt gift i vores Livstræ...” Hun sagde sætningen anstrengt. ”Større helligbrøde imod Dahan og elverne findes ikke...” Elverne istemte med eder og tilsvininger som sjældent hørt fra en elvermund. ”... og nu – inden du dør, så fortæl os – Hvorfor!?”

Herbi sank en klump. Han trak tung efter vejret. ”Pas nu på med de der klinger...” sagde han, og prøvede af vifte sværdklingerne væk. ”Nogen kunne jo komme til skade”

”TAL!!!” Brølede elvermanden så spyttet stod ud af munden på ham. Han trådte hårdere på Herbis ryg, for ligesom at lægge mere vægt på ordene.

”... Dv... Dværgestål” Stønnede Herbi forpint. ”Der... der er Dværgestål inden... inden i Træet” Elverne kiggede forbavset på hinanden. Herbi fortsatte: ”Det blev gemt for flere tusind år siden... efter den sidste dragekrig. Jeg... jeg var desværre nødt til at forgifte træet for at få stålet ud.

”Din TÅBE!” Råbte en anden evermand. ”Vores Livstræ er slet ikke så gammel!” Han slog ud med armen imod det store træ som ganske rigtig så ud til kun at være en 4-500 år gammelt.

”Du må tage fejl af dette træ, og vores gamle forladte træ – i den ANDEN ende af Rolonien”

Herbi sukkede dybt og lagde panden imod jorden. Elvermanden hævede sit sværd.

”Menneskefjols! – du har forgiftet vores træ, helt uden grund!

Dahan, tilgiv ham, for jeg kan IKKE!” Så stak han hårdt den lange sværdklinge i ryggen på Herbi så blodet sprøjtede op fra ham.

* * *

Fra det lave grubehus lød en underligt hvæsen. En blanding af gråd og en kats hvæsen. En kappeklædt sortelver stod ved døren og bankede forsigtigt på. Tre lange bank efterfulgt af tre korte.

Døren gled lydløst op og sortelveren værgede sig ved varmen der strømmede ud derfra. Dernæst luften. En ram luft af død og rådet kød. Fyrst Neraka trådte ind og gjorde en dyd ud af hverken at misse med øjnene eller rynke på næsen. Ej heller Xyns skællede ansigt gjorde han nogen antræk af. I det han satte sig gled hans øjne over den store kiste i rummet. Kisten rystede og rykkede på sig, og den hvæsende lyd kom derfra. Fyrst Neraka hævede øjenbrynet let. Sortelverfyrsten var ikke nem at imponerer.

”Så...” Sagde han stille og lænede sig smilende ind til bordet, imens han tog imod det glas SAVA vin han blev tilbudt. ”Det er altså sandt! – Drageætten er blevet genskabt”

* * *

I Rolonien er der forår. Normalt en festtid for elverne. Men deres Livstræ er forgiftet og elverne holder alt andet end fest for tiden. Kan træet kurrers? Og af hvem?

Rygtet går at dragen er klækket. Xyn er blevet dragemoder. Men hvad betyder det egentlig for folket? – og hvad kan man egentlig bruge Dværgestål til?

Kom på lørdag, d. 4. april, få svaret og bliv en del af eventyret! Vi ses i det Skjulte Rige.